

Ε. Π. Ζηριακου

Ο ΛΥΧΝΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 37.
ΑΡΙΘ. 32ος.

Φύλλα 12.
Τιμή ὀβολοι 36.

Κεφαλληνία, 14. Δεκεμβρίου 1861.

Ἀπὸ τοῦ Λαμεναίου.

Λύο ἄνθρωποι εἶσαν γείτονες. καθένας ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶχε μίαν γυναῖκα καὶ πολλὰ παιδάκια μικρὰ, καὶ τὴν μόνην ἐργασίαν τῶν χειρῶν του διὰ νὰ τρέφῃ τὴν οἰκογενειάν του.

Καὶ ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο τούτους ἀνθρώπους ἦτον ἀνήσυχος, καὶ ἔλεγε « Ἄν ἐγὼ ἀποθάνω, τί θὰ γένουν ἡ γυναῖκά μου καὶ τὰ παιδιά μου; » Καὶ ὁ στοχασμὸς τοῦτος δὲν τὸν ἄφηνε διόλου, ἀλλὰ ἦτανε στὴν καρδιά του σὰν τὸ σκουλίκι μέσα στὸν καρπὸν.

Μίαν ἡμέραν ὅπου ἐδούλευε στὸ χωράφι του, δειλιασμένος ἐξαιτίας τοῦ φόβου του, εἶδε μερικά πουλιὰ νὰ ἐμβαίνουν εἰς ἓνα χαμόδενδρον, νὰ ἔρχονται ἐξω, καὶ ἔπειτα ἀμέσως νὰ ξαναπιστρέφουν εἰς αὐτό.

Καὶ ἐπλησίασε στὸ χαμόδενδρον, καὶ εἶδε δύο φωλεὰς θεμένας ἢ μία κοντὰ στὴν ἄλλην, καὶ σὲ κάθε μία μικρὰ πουλάκια μόλις γεννημένα καὶ ἄφτερα.

Καὶ ἐπιστρέψε στὸ ἔργον του, καὶ εἰσέκρινε ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τὰ μάτια του καὶ ἐθεωροῦσε τὰ πουλιὰ ἐκεῖνα ποὺ ἐπηγένανε καὶ ἐρχόντανε, νὰ φέρουν τὴν τροφήν στὰ μικρά τους.

Ἀλλ' ἰδοὺ τὴν στιγμὴν ὅπου ἡ μία ἀπὸ τὰς μητέρας ἐπέστρεψε μετὰ τὴν τροφήν στὸ στόμα, ἓνας γύπας τὴν ἄρπαξε!

Εἰς τούτην τὴν θεωρίαν ὁ ἄνθρωπος ὅπου ἐδούλευε αἰσθάνθηκα τὴν ψυχῆς του συγχισμένην περισσότερον παρὰ ποτέ διὰ τὸν ἄνθρωπον ζετοῦ, ὁ θάνατος τῆς μάνας εἶναι ὁ θάνατος τῶν παιδίων. Τὰ δι-

ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥΣ
ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΕΥΜΕΝΟΝ
ΜΟΧΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΧΥΡΙΟΥ

κάμου παρομοίως δὲν ἔχουν εἰς τὸν κόσμῳ ἄλλον παρὰ ἐμὲ μόνον· τί θὰ γένουν ἂν ἐγὼ τοὺς λείψω; !..

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέρα, ὅταν ἐξανάλθῃ στοὺς χωράφῃτου, εἶπε μὲ τὸν ἐαυτόντου « θὰ πάω νὰ ἰδῶ τὰ μικρὰ τῆς καυμένης ἐκεῖνης » μάνας. Πολὰ ἀπὸ αὐτὰ, χωρὶς ἄλλο, πρέπει νὰ 'πεθάναν. »

Κ' ἐκόντεψε στοὺς χαμόδενδρο, κ' ἐνῶ ἐθεωροῦσε, εἶδε τὰ μικρὰ ποὺ ἐσεκόντανε καλὰ! Κανένα ἀπὸ αὐτὰ δὲν ἐφαίνετο νὰ ὑπόφερε!.

Καὶ ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὸν ἔβαλε σ' ἀπορία, ἐκρύφθηκε γιὰ νὰ παρατηρήσῃ ἐκεῖνο ποὺ ἤθελε συμβῇ.

Καὶ ἔπειτα ἀπὸ λίγην ὥραν εἶδε τὴν δεύτερη μάνη ἢ ὁποῖα ἔφερνε βιαστικὰ τὴν τροφὴν ὅπου εἶχε συνάξει, καὶ τὴν ἐμοίραζεν ἀδιακρίτως εἰς ὅλα τὰ μικρὰ, καθένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔλαβε τὸ μερίδιόντου, καὶ τὰ ὄρφανὰ δὲν ἐγκαταλήφθησαν εἰς τὴν δυστυχίαντους.

Τὸ βράδι, ὁ πατέρας τοῦτος ἐδιηγήθη στὸν ἄλλον πατέρα τὸ ὅσον εἶδε.

« Καὶ διατὶ λοιπὸν, τοῦ εἶπεν ὁ ἄλλος πατέρας, διατὶ λοιπὸν ὡς κ' ἐμεῖς τώρα ν' ἀνησυχούμε; Ποτὲ ὁ Θεὸς δὲν ἀφήνει τοὺς ἐδικούςτου. Ἡ ἀγάπητου ἔχει μυστήρια ποὺ ἐμεῖς ὁλοτελα δὲν γνωρίζουμε. Ἀς πιστεύουμε, ἀς ἐλπίζουμε, ἀς ἀγαποῦμε, καὶ ἀς ἐξακολουθοῦμε ἐν εἰρήνῃ τὸν δρόμονμας. Ἄν ἐγὼ ἀποθάνω πρωτῆτεράσου, σὺ νὰ ἦσαι ὁ πατέρας τῶν παιδιῶνεμου· ἂν σὺ ἀποθάνῃς πρωτῆτεράμου, ἐγὼ νὰ ἦμαι ὁ πατέρας τῶν ἐδικῶνεσου. Ἰδοὺ ἐκεῖνο ποὺ μᾶς διδάσκει τὸ ὅσον εἶδες ἐσήμερα. »

Σ. Α. ΣΕΡΕΜΕΤΗΣ.

Πατισμός! ὁ καυμένος!... Εἶναι τώρα καιρὸς ὅπου ἔλαβε τὴν *estrema unzione*, καὶ ὅμως δὲν ἐξέπνευσε ἀκόμη! Ἡ ἀγωνίατου εἶναι μακριὰ, ἐπειδὴ μακριὰ ἐστάθηκε κ' ἡ ζωῆτου.

Ὁ μακαρίτης! Ἐχομε κ' ἐκεῖος τὸ **ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ**

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

νου.... μὰ, ὁ ἀναμάρτητος ἡμῶν πρῶτος τὸν λίθον δαλέτω. Ἐστ' εἶν' ὁ κόσμος, καὶ τέτοια εἶναι τὰ κοσμικά!...

Ὁ μακαρίτης ὁ Παπισμὸς, ἐνῶ ἔκανε ἑκατοστάδες χιλιάδες μονοσούβλια στὴν Ἰσπανία, κ' ἐχόρτενε κνίσ' ἀνθρώπινη, ἐβάλληκε νὰ κάμῃ παράδες μόνον στὴ Γερμανία. Ἦτανε στὲς ἀρχὲς τοῦ 16ου. αἰῶνος ὅταν, ἡ Αὐλὴ τῆς Ῥώμης, ἐμπαίζουσα τοὺς πιστεύοντας τὴν ὑπαρξὴ τοῦ Θεοῦ, καὶ μεταχειριζόμενη τὴ θρησκεία καθὼς τὴ μεταχειρίζονται σήμερα οἱ ρίζοσπάστες μας, ἐσύλλαβε τὴν περίεργην ἰδέα τοῦ νὰ κάμῃ Εἰσιτήρια γιὰ τὴν Παράδεισο, καὶ νὰ στύλῃ νὰν τὰ πουλήσῃ τοῦ Γερμανῶνε!... Οἱ ἀγύρτες ἐκείνοι ποὺ ἐστελνόντανε γιὰ νὰν τὰ πολοῦνε, ἐφώναζανε στοὺς συσσωρευμένους λαοὺς, α ἐλάτ' ἐλάτε παιδιάμου, ἡ ψυχὴ τῇ μάναςας καὶ τοῦ πατέραας κατακαίεται στὲς φλόγες τοῦ Πουργατόριου, κ' ἐσεῖς δὲν κινεῖσθε!; .. καὶ σὰς πονεῖ νὰ ξοδέψετε λίγα χρήματα, γιὰ νὰ ἑλευθερώσετε τὲς ψυχὰς τοῦ γοναίωνέας ἀπὸ τὲς φλόγες!; .. Μόλις τὸ ἀργύριονας χτυπήσῃ στὸν πάτο τοῦ σεντουκιοῦ τούτου, ἡ ψυχὴ ἡ γραμμένη στὸ Εἰσιτήριον ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὲς φλόγες τοῦ Πουργατόριου, καὶ μπαίνει μέσ' στὴν Παράδεισο! Ἀπόψε τὴ νύχτα ἀκουόντανε βόγγοι!... Βόγγοι ποὺ ἐβγαίναν' ἀπὸ τὰ Κυμητήρια τοῦ Τόπου-σας!... Ἡ ψυχὰς τῶν ἀποθαμένωνσας παραπονηνόνται πῶς ἀφήνετε νὰ χάσετε τὴν περίσταση, καὶ δὲν ἑοδεύετε λίγα χρήματα νὰν τὲς ἐλευθερώσετε ἀπὸ τὲς φλόγες!... Ἐμεῖς δὲ μένουμε παρὶ σήμερα μόνον εἰς τὴ χώρασας.... αὔριο φεύγουμε.... ξεμπερδεύετε.... κτλ. »

Οἱ θρησκευτικοὶ τοῦτοι ἀγύρτες ὅμως ἐδίδαν' καὶ Εἰσιτήρια γιὰ τοὺς ζῶντας. Μία γυναῖκα ποὺ εἶχε ἀγοράσει ἕνα τέτοιον Εἰσιτήριον, ἐπέθανε λίγον καιρὸν ἔπειτα. Τὸ Εἰσιτήριότης ἔφερνε ὅτι, μὴ-λις ἤθελε πεθάνῃ, νὰ μπορῇ ἡ ψυχὴ τῆς νὰ πηνῇ κατευθείαν εἰς τὴν Παράδεισο, χωρὶς νὰ υποχρεωθῇ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ Πουργατόριον. Ἀλλὰ, τὰ Εἰσιτήρια τοῦτα, ἐρημίζοντες τὸ Πουργατόριον, ἐξημιόνανε τοὺς ταπάδες, δι' ὅποιοι δὲν ἐλευθύνοντο τὸν πνεῦμα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΔΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΕΤΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

τουργές! . . . Ὁ ἐφημέριός της λοιπόν, ἀθετώντας τὸ Εἰσιτήριο, ἤθελε νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν ἄνδρα τῆς νὰ δώσῃ τὲς συνηθισμένους χρεοστικὲς λειτουργγές γιὰ τὴ ψυχῆ της· καὶ ἡ δουλιὰ ἐγενότουε σοβαρὴ· ἐπειδὴ, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος βασιζόμενος ἀπάνου στὸ Εἰσιτήριο, δὲν ἔδινε τίποτε, κι' ἀρνηότουε κάθε περισσότερο ἐξοδο, ὡς ἀχρείαστο. Ὁ ἐφημέριος τὸν ἔκραξε τότε στὰ Δικαστήρια. Ὁ ἐναγόμενος ἐπαρουσίασε τὸ Εἰσιτήριο, ἐζήτησε τὴν παραδοχή του, καὶ τὴν ἀπόριψεν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἐφημερίου — « Θέμου Θεμου » ἔλεγεν ὁ φτωχὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος, « ἡ ὁ Πάπας μᾶς ἐγέλασε τότες, ἡ ὁ παπὰς μᾶς γελάει τώρα! » — Τὰ Δικαστήρια ἐκάμανε καλὸ τὸ Εἰσιτήριο, καὶ ἀπορήψανε τὴν ἀπαίτηση τοῦ Ἐφημερίου.

Ἦταν ὅμως καὶ ἄλλου εἶδους Συχωροχάρτια· Συχωροχάρτια εἰς τὰ ὁποῖα ἐπουληότουε ἡ ἄδεια τοῦ νὰ κάμῃ κανεὶς ἁμαρτίες κι' ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα ἤθελ' ἐννοοῦνται συγχωρημένα. Ἔτσι, οἱ πούλητάδες εἶχανε τὴν Ταρίφα γιὰ κάθε πρᾶμμα· ἡ δολοφονία, π. χ. ἐστίχιζε τόσο, ἡ κλεψιά τόσο, ἡ ἀφορξία τόσο, ἡ προδοσία ἡ ἀρπαγὴ, ἡ ληστεία, ἡ μοιχεία, καὶ κάθε διασολοπραξία ἐν γενεῇ εἶχε τὸ παζάρι της, καὶ ἀκολούθως τὴν ἄφεσή της! . . . (1). Ἐνῶς Κύριος ἐπαρουσιάσθηκε μίαν ἡμέρα στὸν πούλητὴ τῶν Ἀδειῶν ἐκείνων — « Θέλω, λέει, ἓνα Συχοροχάρτι εἰς τὸ ὁποῖο 1ον. νὰ μοῦ συγχωροῦνται ὅσα κακὰ ἔχω καμομένα, 2ον. νὰ μοῦ συγχωρηθοῦν ἀπὸ τώρα ὅσα θέλει κάμω ἀκόμη· καὶ ἰδοὺ προσφέρω δέκα τάληρα ». Τὸ λαβαίνει, τοῦ ἐπόθηκε, ἀλλ' ὄχι γιὰ τέτοια τιμὴ. Ἀρχίσαν' ἡ σύβασες, καὶ ὁ Κύριος ἐκεῖνος ἔλαβε τὸ Συχοροχάρτι γιὰ 30 τάληρα! Λαβαιμένο τὸ Συχοροχάρτι, πρώτῃ του ἐγνοια τοῦ Κυρίου ἐκείνου ἐστάθηκε τὸ νὰ ξαναλάβῃ τὰ χρήμα-

(1) Μᾶς κατοφαίνεται ποῦ δὲν ἐνθυμούμεθα τὰ παζάρια· εἰδότε ὅμως περὶ τούτου ἓνα βιβλίον ὀνομαζόμενον *Taxes casuelles de la Boutique du Pape*. Εἰδότε ἀκόμη τὴν *Histoire de la Réformation*.

τάτου. Ἐτοίμασε λοιπὸν τοὺς δούλουςτου, καὶ, τὴν ἡμέρα ποῦ εἶχε νὰ μισέψῃ ὁ θρησκευτικὸς ἔμπορος, ἐπῆγε καὶ τὸν ἐπρόσμεινε ὅζου μακριὰ στὸν κάμπο, ἀπάνου στὸ δρόμοτου· τὸν ἔπιασε, τοῦ ἐπῆρε τὰ χρήματα ὅλα ὅσα ἐκουβάλησε μαζύτου, καὶ τὸν ἐφόρτωσε καὶ ξυλιές, ἐπειδὴ ἀντιστάθηκε στὴ ληστεία. Ἡ ξυλιές ἐκεῖνες τοῦ ἐσυγχωρήσανε μῶλις νὰ γυρίσῃ στὴ χώρα. Ὄταν ὁ Δουκας τῆς Σαξονίας ἄκουσε μίαν τέτοια ληστεία!... καμωμένην ἀπὸ ἕναν εὐγενῆ!... ἔκραξ' εὐθὺς ἐνώπιόντου τὰ μέρη, μὲ σκοπὸν νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν ληστευθέντα καλόγυρον — ἀλλ' ὅποια ἐστάθηκε ἡ ἐκπληξὴ τοῦ Δουκὸς ὅταν ὁ Εὐγενὴς ἐκεῖνος ἐβγαλε τὸ Συχοροχάρτιτου, κ' ἔδειξε μέσα τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ κάμνῃ κάθε ἀδίκημα, καὶ ὅτι ἀκολούθως εἶχε πληρομένο ὡς καὶ γιὰ τὴ ληστεία τοῦ καλόγυρου!...

Ὁ μαῦρος ὁ Παπισμὸς!... μὰ τώρα αἱ!... Πάει κ' ἐκεῖνος!... ἁμαρτία!...

Ὅποιοι ἔχει γράμματα γιὰ τὴν Κόλαση, ἀς ξεμπερδεύῃ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟΥΣ ΑΝΕΞΙΘΡΗΣΚΕΙΑΝ.

Ἰδοὺ ἀληθινὴ Ἀνεξιθρησκεία.

 Channing, ἱερεὺς καὶ ἱεροκλήρυκας μιᾶς αἱρέσεως Διαμαρτυρουμένων, ἐσυνῆθα νὰ λέγῃ στοὺς ὁμόθρησκούςτου,

« Ἀνίκα, ἀληθινὰ, εἰς τὴν αἰτερίανσας, ἀλλὰ ἡ πεποιθήσέμου »
 » εἶναι πολὺ μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ ᾔῃαι ὅλες ὅμοιες μὲ τὲς ἐδικές »
 » σας· οὔτε ποῦ γυρεύω νὰ κάμω προσήλυτους εἰς τὲς ἰδέεςμου. »
 » Δὲν μ' ἐνοχλεῖ ὅ,τι πιστεύουν οἱ ἄλλοι. Ἀκούω μ' εὐγνωμοσύνη »
 » τὲς σκέψεις ὅπου μοῦ γέγονουν, καὶ εἰμ' ἐλεύθερος νὰν τὲς ἀ- »
 » κολουθῶ, ἢ ὅχι. Ἐγὼ ἀγαπῶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ δὲν εἰμαι »
 » ἀκόλουθος παρὰ τοῦ Χριστοῦ μόνον. Ἐμὲ δὲν μετρίκουν οἱ τε »
 » νόμοι καὶ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἀγάπην. »
 » τὸν ἀέρα, γιὰτὶ μ' ἀρέσει τὸ φῶς, καὶ θελῶ νὰ βλέπω μακρὰν,

ΠΑΡΑΒΑΤΕΙΟΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

» καὶ τριγύρω μου, καὶ νὰ βλέπω μὲ τὰ ἴδια τὰ μάτια μου, καὶ
 » τοῦτο, γιὰ ν' ἀκολουθῶ τὴν ἀλήθεια μὲ ἀσφάλεια καὶ μὲ πε-
 » ποίτηση, γιὰ ὅσο δύσκολα καὶ ἔρημα ἔμπορουνε νᾶναι τὰ ἤχη
 » τῆς. Ἐγὼ δὲν εἶμαι τὸ ὄργανο μιᾶς αἰτερίας. Ἐγὼ εἶμαι ἀνε-
 » ξάρτητος· κ' εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν ὅπου μ' ἔκαμε νὰ ζήσω στὴν
 » ἐποχήμας καὶ στὸν Τόπομας, ἀνάμεσα σ' ἀνθρώπους εἰς τοὺς
 » ὁποίους ἡμπορεῖ καθένας ν' ἀνοίγῃ τὴν καρδιάτου μ' ἐλευθερία.»

Καὶ οἱ ὁμόθησκοίτου ποῦ τὸν ἀκούανε νὰ κηρύσσεται διαφορε-
 τικούςτους δὲν τὸν ἀποστρεφόντανε, δὲν τὸν ἐμισούσανε, ἀλλὰ τὸν
 ἀγαπούσανε καὶ τὸν ἐσεβόντανε!... Ἄν ἐκεῖνοι μοῦ ποῦνε πῶς
 εἶν' ἀνεξίθρησκοι, ἐκείνων τοὺς πιστεύω. Μὰ ἐμεῖς!... Ἐμεῖς, κα-
 λότυχοι, ποῦ ζοῦμε κλέφτοντες καὶ σφάζοντες καὶ πορνεύοντες
 καὶ τριφόντες ἀνάμεσα σὲ πάσχατα καὶ σαρακοστὲς καὶ ἀρτσι-
 θούρτσια, ἐπιβουλεύμενοι τὸ φίλομας, μισοῦντες τὸ γείτονάμας,
 κερδοσκοποῦντες ἀπάνου στὴ θρησκεία καὶ στὴν πατρίδα, καὶ ἀπο-
 στρεφόμενοι καὶ λαχτιζόντες ὅσους δὲν κάνουνε καθὼς κάνουμε;..
 Ἐμεῖς τέτοιοι ὄντες νὰ λέγομάσθαι ἀνεξίθρησκοι!;.. Αἱ! γιὰ μᾶς
 δὲν ἄρχισε ἀκόμη τὸ χάραγμα τῆς ἀνεξίθρησκείας τὸ ὁποῖο προη-
 γῆται τὴν ἡμέρα τῆς Εὐαγγελικῆς ἰσότητος.

ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ !

Xθὲς εἰς τὰ Χρονικάτους τῶν 6 δηκεμβρίου οἱ Ἰσραηλίτες
 ἐζητούσανε, γιὰ ψυχικὸ ἐζητούσανε, νὰν τοὺς θεωρήσωμε σ' ἄν
 ἀνθρώπους κ' ἐκείνους, σ' ἄν πολίτες, ἴσους μ' ἐ-
 μάς!... Ἀλλοίμονο! Ναι, ἀλλοίμονο, ἐπειδὴ τὸ παράπονο
 τοῦτο τῶν Ἰσραηλιτῶν ἔγάνει ὅζου στὸ φῶς τὴν ἀθλίαμας με-
 σαιονικὴ κατάστασι· ἔγάνει ὅζου καὶ δείχνει πῶς εἴμαστε πνι-
 μένοι στὴ σκουριὰ καὶ στὸ σκότος τῆς βαρβαρότητος!

Δυστυχεῖς Ἰσραηλίτες, ὅσοι εἶσθαι καταδικασμένοι νὰ ζήτε σὲ
 Τόπους βάρβαρους! Διαπλῆ μᾶς φέρνετε σὲ παραδειγμα τὸ ὅσο συ-

νεβαίνει τώρα στήν ἐξευγενισμένην Εὐρώπῃ ; Ὁ ἀνεξευγένιστος μισᾷ τὴν ἐξευγένιση, καὶ τὴν ἀποστρέφεται.

Ἰδέτε τοὺς προύχοντάςμας. Ἰδέτετους εἰς τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια, στὴ Βουλὴ, στὴ Γερουσία, ὀλοῦθε, ἐνασχολημένους πάντα νὰ σκάπτουνε !... νὰ σκάπτουνε πάντα, χωρὶς νὰν τοὺς μέλλῃ γιὰ τίποτ' ἄλλο !... νὰ σκάπτουν' τὸ μεταλλεῖο τῆς ἀνοησίας τοῦ ὄχλου, μέσα στὸ ὁποῖο ἔρискουνε τὸ χρυσάφι τῆς πάγας !... Τίποτε δὲ σεβάζονται γιὰ νὰ κάνουνε τὴ δουλιάντους ! τὴ θρησκεία, τὴν πατρίδα, τὴν ἔνωση, ἐκεῖνο ποῦ λένε ριζοσπαστισμὸ, τὸ μέλλον μας, τὴ συνειδησήτους, τὴν ἐντροπὴ τοῦ προσώπουτους, ὅλα, ὅλα τὰ κάνουνε σύνεργάτους, καὶ τὰ μπίγουνε μέσα στὴν Τραγάνα, τσακιστοῦνε-μὴν-τσακιστοῦνε !... Ἰδέτε τοὺς ἀνικανώτερους ἀπὸ δαύτους πόσο λυποῦνται νὰ μὴ μμποροῦνε νὰ φθάσουνε στὴν τσαρατανία τὸ Λομπάρδο καὶ τὸ Βερίκιο, τὸν Παντοβὰ κι' ἄλλους τέτοιους !... Ἰδέτε ὁλωνῶνε τὸν πλαστότους ζῆλο γιὰ κάθε τι ποῦ ν' ἀρέσῃ τοῦ ὄχλου... Ἰδέτετους πάντα ἔτοιμους νὰν τοῦ θυσιάσουνε κάθε τι οὐράνιο ἢ ἐπίγῃο, νὰν τοῦ κάμουν καλὴ κάθετου ἐπιθυμία, ... καὶ ἰδέτε ποῦ ὁ ὄχλοςμας ἐπιθυμίες καὶ κλίσεις χριστιανικὲς δὲν κατέχει !... Μέσα σ' ἓνα τέτοιο ἑλεεινὸ θέαμα ἐξηγόντες σεῖς ἐπιθυμίες χριστιανικὲς, τὶ ἐλπίζετε ; ! Ὁ ὄχλοςμας θέλει τὲς ἀποστραφεῖ, καὶ οἱ κόλακέςτου θέλει τὲς κλοτσίσουνε !...

Ἀδελφοὶ Ἰσραηλίτες, — ἡ ὥρα δὲν ἦλθε ἀκόμη. Ἡ παρούσα γενεὰ πρέπει νὰ περάσῃ καὶ τούτῃ ἔτσι ἄπαστρη καθὼς εἶναι ἀπὸ τὲς βάρβαρες ἡλίθιες πρόληψέτης, ἐπειδὴ γεννημένη σὲ μίαν ἐποχὴ στὴν ὁποία τὸ εὐρωπαϊκὸ φύσημα τῆς προόδου δὲν εἶχε φθάσει ἀκόμη στὴν Ἐφτάννησόμας. Τὰ παιδιάμας θέλει ἀναγνωρίσουνε τὴν ἰσότητάτους μὲ τὰ παιδιάσας. Γιὰ τὴν ὥρα, ... ἔχετε ὑπομονή... ὁ βαθμὸς τῆς ἀνοησίας τοῦ ὄχλουμας καὶ τῆς διαφορᾶς τῶν προυχόντωνμας δὲν τὸ ἐπιτρέπει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

 Ἀλήθεια, μᾶς εἶπε προχθές πῶς ὁ Ῥιζοσπαστισμὸς εἶναι ἡ ἀγνὴ ἐλευθερία-ισότης-ἀδελφότης, ἐπειδὴ τέτοιος ἦταν ἐδῶ καὶ δώδεκα χρόνους ὅταν ἐπρωτοβάλλθηκε στὴν Κεφαλονιά. (Εἶδες Ἀλήθειαν, ἀριθ. 10ον.)

Παρακαλοῦμε τὴν Ἀλήθειαν νὰ ἦναι συνεπὲς μὲ τὴν ἀρχὴν ὅπου θέτει, καὶ νὰ ληθῇ νὰν τῆς πουλήσωμ' ἓνα βουτσὶ κρασί, τὸ ὁποῖο νὰ μᾶς τὸ πληρῶσῃ γιὰ ἀγνὸ ὠραῖο-πρώτης ποιότητος, ἐπειδὴ τέτοιο ἦταν ἐδῶ καὶ δώδεκα χρόνους, ὅταν ἐπρωτοβάλλθηκε στὸ βουτσὶ!

Ὅταν ἐδῶ καὶ δώδεκα χρόνους ἐπρωτακούστηκε Ῥιζοσπαστισμὸς στὴν Κεφαλονιά, θὰν ἦχε τότες μέσα στὸν κόλπου του καὶ ἓνα-δύο πρόσωπα εἰλικρινά. Ἐπειτα ὅμως οἱ Γαλιότοι ἐδιόζανε τοὺς εἰλικρινεῖς τούτους, ἐμείναν' ἐκεῖνοι κύριοι τῆς μάντρας, ἐπλανέσαν' τὰ πρόβατα, τὰ κάμανε μ'παίγνιατους, καὶ ἐθραφήκανε, καὶ θρέφονται ἀκόμη μέσα στὴ μ'ταιγνισύνητους. Ἔτσι ὁ Ῥιζοσπαστισμὸς, ὅπου ἐφυτεύτηκε Ῥιζοσπαστισμὸς, ἐξεφύτρωσε Γαλιοτιά!.. καί, σὰ νάθελε τὴ 'βλοήσῃ ὁ Θεὸς, μὲ μίας, Οὐρανῶ ἐστηριξέ χάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει, ἀκόμη καὶ σήμερα!...

Ἡ Ἀλήθεια συμφωνεῖ, φαίνεται, σὲ ὅλο τοῦτο, καὶ ὅμως ἤθελε νὰ 'εγάλῃ τοὺς Γαλιότους γιὰ νὰ παστρέψῃ τὸ ὄνομα Ῥιζοσπαστισμός!... καὶ δὲν ἀνανογέται πῶς 'εγάνοντας τοὺς Γαλιότους 'εγάνει τὸ πρᾶμμα, τὸ ὁποῖο πέρνει μαζύτου καὶ τ' ὄνομα!...

Ἡ Ἀλήθεια ἔκανε καλῆτερα ν' ἀφήσῃ τ' ὄνομα σ' ἐκείνους ποὺ τόχουνε, ἐπειδὴ τώρα πλέον Ῥιζοσπαστισμὸς θὰ πῇ Γαλιοτιά, καὶ νὰ ξαναπαρουσιάσῃ τὲς τῶ ὄντι εὐαγγελικὲς ἐκεῖνες ἀρχὲς (1) ὅπου μᾶς ἐνθύμησεν εἰς τὸν 10ον. ἀριθμόντης, ἀλλ' ἀπουκάτου σὲ ἄλλο ὄνομα γιὰ νὰ μὴ γένεται σύγχιση πραγμάτων, καὶ Κυκεῶν, καὶ νὰ μιλῶμε χωρὶς νὰ ἐννοοῦμεθα.

(1) Μία ὁμοσπονδία ὁ Κόσμος ὅλος. Ἀδελφότης ὅθεν μεταξὺ τῶν Ἑθνῶν. — Ἐλευθερία, ισότης, ἀδελφότης καὶ ἀγάπη μέσα σὲ κάθε λαόν. — Ἐθνικότης διὰ ἐμᾶς, καὶ ἔνωση τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους.

